

החסידה הצהובה

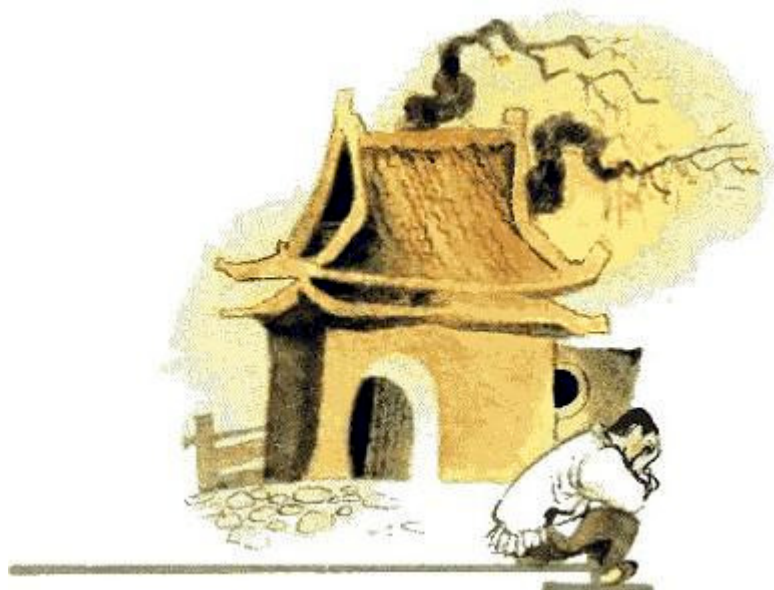
אגדה סינית

מספרים שחי פעם תלמיד חכם אחד בשם מי. הוא היה כל כך עני שאפילו עבור כוס תה לא יכול היה לשלם. מי היה בוודאי מת מרעב אילו לא בעל בית התה אחד, שריחם עליו והאכיל אותו ללא תמורה. פעם אחד הופיע מי אצל בעל בית התה ואמר "אני הולך מכאן. אין לי כסף כדי לשלם לך עבור כל מה שאכלתי ושתייתי אצלך. אבל אינני רוצה להראות כפוי טובה. הנה הבט!"

והוא הוציא מכיסו חתיכת גיר צהוב וצייר חסידה על קיר בית התה. החסידה נראתה ממש כמו חיה. "החסידה הזו" אמר מי "תביא לך עשר פעמים יותר ממה שאני חייב לך. כל פעם שיתאספו כאן אנשים, וימחאו כפיים שלוש פעמים, היא תרד מהקיר ותרקוד. אבל זכור דבר אחד - לעולם לא תבקש מהחסידה לרקוד בשביל אדם אחד, ואם יקרה דבר

כזה, זו תהיה הפעם האחרונה!
ועכשיו שלום!"

ובמילים אלה הסתובב תלמיד חכם מי, והלך. בעל בית התה לא לגמרי האמין לדבריו של מי,

ובכל זאת החליט לנסות. כאשר התאספו אנשים בבית התה שלו ביקש מהם למחוא כפיים שלוש פעמים. ואז החסידה באמת ירדה מהקיר והתחילה לרקוד. היא רקדה בצורה משעשעת ויפה, ואחר כך חזרה לקיר. האורחים נהנו מאוד, השתוממו, התפלאו, לא האמינו לעיניהם. וכך היה כל פעם.

הידיעה על המעשה המוזר התפשטה מהר.
האנשים באו בהמונים לבית התה, ובעל הבית

התעשר מהר. התמלאה הבטחתו של תלמיד חכם
מי.

אך פעם אחד הגיע לבית התה פקיד עשיר אחד.
הוא ראה שיושבים שם אנשים פשוטים, איכרים
ובעלי מלאכה. התרגז וציווה לגרש את כולם.
באו משרתים עם מקלות, היושבים בבית התה
התפזרו והפקיד נשאר לבד. ואז שם לפני בעל
הבית סכום כסף גדול ודרש להראות לו את
החסידה.

כשבעל בית התה ראה את הכסף שכח את מה

שאמר לו תלמיד חכם מי ומחא כף שלוש פעמים.
החסידה ירדה בלי רצון מהקיר ורקדה ריקוד אחד.
היא נראתה עצובה ומדוכאת. אחר כך חזרה לקיר
ולא זזה יותר. הפקיד צעק, איים, אך לא יכול
לעשות דבר.

באותו לילה נשמעה דפיקה בדלת של בית התה.
בעל הבית הלך לפתוח וראה - עומד תלמיד חכם
מי ושותק. הוציא מכיסו חלילית, נגן והלך בלי
להביט אחורה. והחסידה התנערה, קפצה מהקיר
והלכה אחריו. מאז לא ראה איש את תלמיד חכם
מי ואת החסידה הצהובה שלו.

הזקנים אומרים, שאם פעם קורה מקרה כזה, הוא
נועד לכולם. אם אדם אחד רוצה להשתלט עליו, לא
יצליח, ממילא יעלם הדבר.

